

tevert. En de afsluitende verwijzing naar het beroemde personage uit Star Trek is niet de enige link met de reeks. De openingscène uit Star Trek V: The Final Frontier toont een gefaalde poging van kapitein Kirk om diezelfde rotsmuur, El Capitan, onbeveiligd te beklimmen. De focus ligt op de zoektocht naar transcendente vrijheid, een spiritueel verlangen van de klimmer om een te zijn met de berg. Dertig jaar later maakt Alex Hon-

MUZIEK Marco Beltrami
MET Alex Honnold, Jimmy Chin, Sanni McCandless
PRODUCTIE US – 2018 – 100'
DISTRIBUTIE Dalton Distribution
RELEASE 6 februari

Mirai

MIERZOET

In de schaduw van grote Japanse animatiestudio's als Ghibli en Toei Animation heeft Mamoru Hosoda zich sinds een paar jaar een niche veroverd met zijn eigen studio Chizu. Dankzij films als *The Boy and the Beast*, *Wolf Children* en *The Girl Who Leapt through Time* is hij ook in het Westen een bekende naam geworden. In *MIRAI* stelt hij scherp op de leefwereld van kinderen. Zeer tegen zijn zin krijgt het vierjarige zoontje van een jong echtpaar concurrentie, want er komt een zusje bij in het gezin. De jongen vlucht weg in een droomwereld achter in de tuin, waar hij tot zijn grote verbazing zijn zus ontmoet, die hem vanuit de toekomst tegemoet is gereisd. Hosoda liet zich naar verluidt inspireren door het vaderschap en zijn eigen ervaringen als kind. Vanuit de microkosmos van een eengezinswoning toont hij de jaloezie en primaire emoties van een Japans jongetje, dat evenwel universeel herkenbaar is. Verwacht daarbij geen freudiaanse toestanden, want ondanks de aanvankelijk heftige toon blijft alles welbeschouwd bijzonder lieflijk en

kawaii. Dat laatste woord raakt ook steeds meer ingeburgerd in het Westen en slaat op een commercieel uitgebuite tendens tot ophemeling van het schattige en het onschuldige in entertainment, mode en gebruiksvorwerpen. Om maar te zeggen dat Hosoda terugschrikt voor de subversieve aspecten van zijn verhaal en er liever de scherpe kantjes afvijlt. De holderdebolderplot buitelt eerst zowat alle kanten uit en wordt dan almaar sentimenteler. Hosoda's grafische stijl is ook niet echt persoonlijk te noemen, want de manier van tekenen die in *MIRAI* wordt gehanteerd is door het wereldwijde succes van Hayao Miyazaki (*The Wind Rises*, *Howl's Moving Castle*, *Spirited Away*, *Princess Mononoke*) zowat de rigueur geworden. Dat het ook anders kan, werd herhaaldelijk bewezen door de eerder dit jaar overleden grootmeester Isao Takahata, bijvoorbeeld in het schetsmatiger, met aquareltechniek gerealiseerde *The Tale of the Princess Kaguya* (2013). *MIRAI* begint intrigerend, maar eindigt als een kleffe, systeembevestigende ode aan de traditionele familiewaarden. Het is alleen nog wachten op een Disneyremake. ● **GORIK DE HENAU**

GENRE Animatie

SCENARIO & REGIE Mamoru Hosoda

FOTOGRAFIE Ryo Horibe

MUZIEK Masakatsu Takagi

CAST Moka Kamishiraishi (Kun), Haru Kuroki (Mirai), Gen Hoshino (papa)

PRODUCTIE JP – 2018 – 98'

DISTRIBUTIE Cinéart

RELEASE 6 februari

OORSPR. TITEL Mirai no Mirai